

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Olgy Stránské a JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., v právní věci navrhovatelů: **a) O. J.**, se sídlem a **b) O. Ch.**, se sídlem , obou zastoupených JUDr. Martinem Purkytem, advokátem se sídlem Palác Austria, Štefánikova 18/25, 150 00 Praha 5, proti odpůrci **Středočeský kraj**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - Zásad územního rozvoje Středočeského kraje vydaných usnesením zastupitelstva Středočeského kraje ze dne 19. 12. 2011, č. 4-20/2011/ZK

t a k t o :

- I. Opatření obecné povahy – Zásady územního rozvoje Středočeského kraje vydané usnesením zastupitelstva Středočeského kraje ze dne 19. 12. 2011, č. 4-20/2011/ZK, s e z r u š u j í v části textového i grafického vymezení koridoru E10 pro veřejně prospěšnou stavbu E01 pro vedení VVN 400 kV TR V. – TR Ř., vedeného v katastrálním území obcí J. a Ch., a to dnem vyhlášení tohoto rozsudku.**
- II. Odpůrce j e p o v i n e n zaplatit navrhovatelům na nákladech řízení částku 29.093,80 Kč k rukám JUDr. Martina Purkyta, advokáta se sídlem Palác Austria, Štefánikova 18/25, 150 00 Praha 5, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. Zkrácené znění rozsudku vyhlášené a vyvěšené na úřední desce Krajského soudu v Praze dne 21. 8. 2013, se ve výroku II. opravuje tak, že náhrada nákladů řízení činí částku 29.093,80 Kč.**

O d ů v o d n ě n í:

Navrhovatelé se společným návrhem domáhají zrušení opatření obecné povahy (dále jen „OOP“) - Zásad územního rozvoje Středočeského kraje, schválených usnesením zastupitelstva Středočeského kraje č. 4-20/2011/ZK ze dne 19. 12. 2011 (dále jen „ZÚR SK“), v části textového i grafického vymezení koridoru E10 pro veřejně prospěšnou stavbu E01 pro vedení VVN 400 kV TR V. – TR Ř. vedeného v katastrálním území obcí J. a Ch..

Pod bodem V. A. návrhu namítají rozpor ZÚR SK se skutkovým stavem existujícím v době jejich schválení a pod bodem V. B. rozpor s § 187 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Podle navrhovatelů (bod V. C.) neobsahují ZÚR SK zákonem stanovené součásti, konkrétně posouzení kumulativních a synergických vlivů (absentuje vyhodnocení vlivů s ohledem na jejich lokalizaci) a vlivu koncepce na lidské zdraví. ZÚR SK jsou nepřezkoumatelné z důvodu nedostačujícího zdůvodnění vypořádání námitek navrhovatelů (bod V. D.).

Soud má za splněné podmínky řízení o návrhu na zrušení OOP nebo jeho části, neboť není pochyb o tom, že ZÚR SK byly vydány dne 19. 12. 2011 zastupitelstvem odpůrce v souladu s § 36 odst. 4 stavebního zákona formou OOP; návrh je včasný, neboť byl podán ve tříleté lhůtě stanovené v § 101b odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) od nabytí účinnosti ZÚR SK, která nastala dnem 22. 2. 2012; navrhovatelé jsou z titulu obcí nacházejících se v území Středočeského kraje legitimováni k podání návrhu na zrušení OOP nebo jeho části podle § 101a odst. 2 s. ř. s., aniž by byli povinni tvrdit zkrácení na právech a požadavkům zákona odpovídá také formulace žalobního návrhu. OOP se v napadené části dotýká práv navrhovatelů v území.

Soud tak mohl přikročit k věcnému posouzení návrhu.

Bod V. A. a D.

Rozpor ZÚR SK se skutkovým stavem existujícím v době jejich schválení a nedostatečné vypořádání námitek navrhovatelů

Soud se nejprve společně zabýval posouzením námitek poukazujících na rozpor ZÚR SK se skutkovým stavem existujícím v době jejich schválení a nepřezkoumatelnost ZÚR SK z důvodu nedostačujícího zdůvodnění námitek navrhovatelů.

Navrhovatelé uvádějí, že k návrhu trasy VVN v návrhu ZÚR SK podali v zásadě totožné námítky, v nichž poukázali na to, že koridor trasy VVN byl navržen bez ohledu na schválené a uplatněné územní plány dotčených obcí, již realizovanou výstavbu a vydaná stavební povolení. S předloženou variantou koridoru nesouhlasili, protože zásadně znehodnocuje rozvojové záměry obcí vyjádřené v územních plánech, které byly nákladně projednány se všemi dotčenými orgány, včetně krajského úřadu odpůrce. Trasa koridoru prochází zastavěnými částmi sídel a zároveň prokazatelně maří možnosti využití ploch v platných územních plánech určených pro jejich další rozvoj. Rozsah škod plynoucích z umístění trasy VVN v prostoru definovaném předloženým koridorem není pro další rozumný

rozvoj obcí v oblasti ničím limitován. Koridor poskytuje výhradní službu městským částem a napomáhá jejich expanzi. Použitá území s Prahou sousedících obcí budou následně dlouhodobě omezena a uzavřena pro další rozvoj. Z projednávaného návrhu nevyplývá skutečnost, že trasa byla variantně připravována na pražském území. Není zdůvodněno, proč se přednostně nevyužívá stávající trasy 110 kV, přičemž k posouzení takto zásadního koridoru nebyly předloženy žádné varianty a chybí náležité odůvodnění navrhované trasy. Nesouhlas s navrženým koridorem VVn pramení z toho, že záměr byl předem připraven bez ohledu na negativní dopad do struktury zasaženého území ve všech rovinách, a to od oblasti obecné využitelnosti krajiny, jejího hospodářského a společenského směřování až po majetkové dopady do vlastnických práv osob. Navrhovatel sub a) kromě námitek proti předmětnému koridoru uplatnil námitku proti navrženému křížení přeložky II/116 a III/00516 a požadoval uvedení přeložky silnice III/00516 a III/00512 do návrhu zásad.

Podle navrhovatelů vypořádal odpůrce podané námitky nedostatečně, když konstatoval, že *„Zásady přesňují koridor E10 (převzatý z PÚR 2008) pro vedení VVN kV TR V. – TTR Ř. jako koridor pro veřejně prospěšnou stavbu E01. Záměr byl standardně vyhodnocen „Vyhodnocením vlivů na udržitelný rozvoj území“ včetně SEA a NATURA. Byly posouzeny tři varianty, z nichž tato byla vybrána jako nejvhodnější i podle vyjádření DO. Dle dohody s MPO i investorem (závěr jednání dne 19. srpna 2011) bude šířka koridoru předmětného vedení v úseku Č. Ú. po hranici Prahy zúžena na 200 m. Tím nebude zasahovat zastavěné území obcí i územní (správně územními – poznámka soudu) plány stanovené zastavitelné plochy obcí Ch. a J.“*

Podle navrhovatelů je uvedené zdůvodnění (zejména tučně zvýrazněný text) v přímém rozporu s vlastním textem a obsahem ZÚR SK, které oproti předpokladu zpracovatele do zastavěných území a územních plánů dotčených obcí zasahují, čímž ve svých důsledcích mají negativní dopady na jejich územní plány. Navrhovatelé připomínají obecnou zásadu správního řízení, podle které musí vydané rozhodnutí odpovídat skutkovému stavu existujícímu v době vydání a tvrdí, že ZÚR SK jsou s tímto zákonným principem v rozporu, neboť již v době jejich schválení byl pravý skutkový stav zcela jiný. Z odůvodnění ZÚR SK lze totiž jednoznačně dovodit, že již 19. 8. 2011 bylo dosaženo dohody mezi MPO a investorem o tom, že by předmětný koridor neměl zasahovat do zastavěných území dotčených obcí. Pro případ tvrzení odpůrce, že sporná věc bude řešena v rámci aktualizace, navrhovatelé namítají, že o věcném opodstatnění takového „argumentu“ by bylo možné maximálně uvažovat jen v případě, kdyby ke změně trasování mělo dojít až v souvislosti s aktualizací ZÚR SK, nikoli za situace, kdy o změně trasování bylo dosaženo dohody již před schválením a vydáním ZÚR SK. Takové tvrzení odpůrce by bylo věcně i právně irelevantní. Z důvodů skutečností odpůrcem uváděných v korespondenci s navrhovatelem následující po schválení ZÚR SK, nelze ani vyloučit další proti námitku odpůrce, že z důvodu akceptace námitek navrhovatelů by bylo znemožněno vydání ZÚR SK do konce roku 2011 z důvodu nutnosti dodržení zákonem stanovených postupů pro zpracování zásad. K tomu navrhovatelé uvádějí, že § 187 odst. 3 stavebního zákona sice stanoví, že ZÚR pořídí krajský úřad do pěti let ode dne nabytí účinnosti zákona (1. 1. 2007), avšak jediným důsledkem nedodržení lhůty, je skutečnost, že dnem 1. 1. 2012 by pozbyly platnosti územní plány velkých územních celků. Uvedený důsledek však i přes možné negativní dopady, není věcně ani právně relevantní pro to, aby změna trasování nemohla, resp. neměla být zpracovatelem akceptována již ve schválených ZÚR SK.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu odmítl jakoukoli nezákonnost při vypořádání námitek navrhovatelů s tím, že určitá míra stručnosti vypořádání námitek odpovídá míře podrobnosti a generalizace zpracování ZÚR SK, není nezákonná a je z ní zřejmé, že odpůrce nejednal svévolně a nepřekročil meze svého oprávnění. Na podporu svého stanoviska odkázal na

rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2012, č. j. 50 A 6/2012 – 79 a Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2014, č. j. 7 AOs 2/2012, v nichž bylo shodně judikováno, že stručnost odůvodnění vypořádání námitek není na újmu jeho přezkoumatelnosti.

K druhé výhradě konstatoval, že plánované záměry, resp. záměry nově vkládané do území nemusí být v souladu (v drtivé většině to ani není možné) se schválenými a vydanými územními plány dotčených obcí (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2012, č. j. 50 A 6/2012 – 79). To obdobně platí i pro již realizovanou novou výstavbu a vydání stavebních povolení. ZÚR SK jsou zpracovávány v měřítku 1 : 100 000 a tomuto měřítku odpovídá i generalizace jevů a skutečností a míra podrobnosti zkoumání. Není naprosto představitelné, aby pořizovatel či zpracovatel ZÚR SK doplňovali mapové podklady v podstatě u všech obcí, kterých se dotýká nějaký navrhovaný záměr. ZÚR SK musely reagovat na záměr, který vyplynul z PÚR 2008 (čl. 149 pod označením E10) v souladu s § 36 odst. 3 stavebního zákona a Přílohou č. 4 odst. 1 písm. d) k vyhlášce 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti. ZÚR SK zpřesnily tento záměr jako veřejně prospěšnou stavbu s označením E01 a popisem „Vedení 400 kV – TR V. – TR Ř. – varianta A“. V dokumentaci ZÚR SK pro společné jednání byly posuzovány tři varianty předmětného vedení, ale ty se týkaly území okresu K. Na území Praha – západ, tedy i na území obcí Jinočany a Chrástřany, bylo řešení variantní. Co se týče variantního řešení na území Prahy, toto území není a nemohlo být zahrnuto do řešení území a z hlediska ZÚR SK je variantní řešení na území Prahy irrelevantní. K žádné nezákonnosti při vypořádání námitek nedošlo. Určitá míra stručnosti vypořádání námitek odpovídá míře podrobnosti a generalizace zpracování ZÚR SK, není nezákonná a je z ní zřejmé, že odpůrce nejednal svévolně a nepřekročil meze svého oprávnění (viz shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 AOs 2/2012).

Na dohodovacím řízení s dotčeným orgánem MPO a společností ČEPS a. s. (investorem), které dne 19. 8. 2011 vyvolal odpůrce ve snaze pomoci dotčeným obcím s ohledem na jejich uplatněné námitky, pořizovatel dohodl, že předmětný koridor bude zúžen z šířky 600 m na šířku 200 m. Navrhovatelé se snaží vyvolat dojem, že odpůrce svévolně zakreslil trasu napadeného koridoru přes zastavěná území, když jak navrhovatelé tvrdí byl skutkový stav po proběhnuvším dohodovacím řízení jiný ještě před vydáním ZÚR SK. Tento výklad odpůrce odmítl a označil jako jasnou utilitární nehoráznost.

Navrhovatelé v replice ze dne 9. 7. 2013 na vyjádření odpůrce k posledně uvedenému postoji sdělili, že s ním nesouhlasí a nadále trvají na uplatněné výhradě, neboť sám odpůrce v odůvodnění ZÚR SK konstatuje, že koridor bude zúžen a tím nebude zasahovat zastavěné území obcí i územními plány stanovené zastavitelné plochy. V přípisu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 092810/2012/KUSK pak odpůrce výslovně uvádí, že „ZÚR SK se budou v souladu s § 42 stavebního zákona aktualizovat“ a „doporučuje tedy vyčkat na aktualizaci i s ohledem na situaci kolem předmětného záměru (podle sdělení investora je připravováno jiné trasování vedení 400 kV)“. Obchodní společnost ČEPS, a. s. v přípise ze dne 19. 6. 2012, čj. 1276/12/6000, který je adresován obchodní společnosti CMS C. M. v.o.s., výslovně uvádí, že „tato upravená trasa již nezasahuje do k. ú. Ch. a J. a tudíž nijak neomezuje pozemky ve vlastnictví Vašeho klienta“.

K tvrzení odpůrce, že s ohledem na měřítko, ve kterém jsou ZÚR SK zpracovány, jemuž odpovídá i generalizace jevů a skutečností a míra podrobnosti zkoumání s tím, že není myslitelné, aby pořizovatel či zpracovatel ZÚR SK doplňovali mapové podklady u všech obcí, kterých se dotýká nějaký navrhovaný záměr, navrhovatelé uvedli, že s takovým zdůvodněním rozporu mezi vypořádáním vznesené námitky a skutečnostmi vyplývajících z mapové části nemohou souhlasit, protože i mapová část napadených ZÚR SK musí

odpovídat skutečnosti, čemuž v daném případě není. Tento rozpor činí ZÚR SK nepřezkoumatelné. K případné námitce odpůrce, že úprava trasy nemohla být zohledněna v momentálně platných ZÚR SK, neboť by to znamenalo opakování společného jednání znemožňujícího vydání ZÚR SK do konce roku, navrhovatelé ještě doplnili, že takovýto argument by byl zcela irelevantní, a to právě s ohledem na zákonem daný požadavek souladu ZÚR SK s aktuálním stavem.

Soud považuje námitku poukazující na rozpor ZÚR SK se skutkovým stavem za důvodnou. Z textové části ZÚR SK, konkrétně z bodu 156 kapitoly 4.2.1.1. označené jako „Elektroenergetika“ plyne, že ZÚR SK zpřesňují koridor E10 (z PÚR 2008) pro vedení VVN 400 kV TR V. – TR Ř. jako koridor pro veřejně prospěšnou stavbu E01 (dále jen „koridor“). Z bodu 159 téže kapitoly pak plyne, že ZÚR SK stanoví pro územní plánování úkol zajistit vymezení a územní ochranu pro stavbu E10 (dle PÚR) v šířce 600 m a jeho koordinaci se záměry v územních plánech obcí. V prostoru obcí Chrástany a Jinočany je koridor zúžen na 200 m.

Úkol plynoucí z posledně označeného bodu 159 ZÚR SK, jehož podstatou je mimo jiné, aby trasa koridoru byla koordinována se záměry v územních plánech obcí, tedy navrhovatelů, vnímá soud jako reakci na výsledek dohodovacího řízení mezi Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „MPO“) a společností ČEPS a. s., které se uskutečnilo dne 19. 8. 2011, avšak reakci neúplnou. Pouhé zúžení koridoru nemůže být chápáno jako naplnění výsledku dohodovacího řízení, neboť z mapových podkladů Vyhodnocení vlivů ZÚR SK na životní prostředí, které měl soud k dispozici, není zjevné, že koridor, byť zúžený, zcela míjí zastavěná či v budoucnu zastavitelná území navrhovatelů. Uvedenou pochybnost ostatně nepopírá ani sám odpůrce, jenž se v této souvislosti pouze dovolává měřítka, ve kterém byly ZÚR SK zpracovány, a principu souladu územních plánů obcí Středočeského kraje se ZÚR SK. Je totiž nezbytné, aby textová a grafická část OOP byly v souladu.

Na tomto místě musí však soud ve shodě s navrhovatelem na podporu svého závěru poukázat na obsah sdělení krajského úřadu odpůrce ze dne 19. 6. 2012 společnosti CMS C. M. v. o. s., která upozornila na kolizi umístění koridoru se zastavěnými plochami, ve kterém bylo mimo jiné konstatováno, že „ZÚR SK není možné zásahem pořizovatele měnit nebo přizpůsobovat, a to ani v případech, kdy se jeví jako diskusní“ a současně bylo tazatelce doporučeno „vyčkat aktualizace ZÚR SK podle § 42 stavebního zákona i s ohledem na situaci kolem předmětného záměru (podle sdělení investora společnosti ČEPS a. s. – je připravováno jiné trasování vedení 400 kV).“ Také toto sdělení, byť vydané až po schválení ZÚR SK, jednoznačně vyvrací tvrzení odpůrce o souladu ZÚR SK se skutkovým stavem existujícím v době jejich schválení.

Soud naopak nesdílí názor navrhovatelů o nedostatečném vypořádání námitek, neboť rozhodnutí o námitkách, byť stručné, plně reflektuje závěry dohodovacího řízení přijaté ve prospěch navrhovatelů. Skutečnost, že se závěr dohodovacího řízení o tom, že zúžený koridor nebude zasahovat do zastavěných území navrhovatelů a do zastavitelných území stanovených v územních plánech navrhovatelů, nepromítl do grafické části ZÚR SK, je právě oním důvodem, pro který soud přistoupil k zrušení napadené části ZÚR SK, stejně jako z důvodu nedostatku v SEA vypracované k ZÚR SK, jak bude níže vysvětleno.

Bod V. B.

Rozpor s ustanovením § 187 odst. 2 stavebního zákona

Navrhovatelé citují znění § 187 odst. 2 stavebního zákona a namítají, že ZÚR SK jsou s ním v rozporu, protože neobsahují zhodnocení aktuálnosti napadené části OOP z důvodů popsaných v předchozí výhradě. Připomínají rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2013, č. j. 50 A 24/2012, a tvrdí, že závěry označeného rozsudku vztahující se k přezkoumatelnosti ZÚR SK na daný případ nedopadají, protože ani z odůvodnění vypořádání jimi vznesených námitek proti návrhu ZÚR SK nelze ani nepřímou dovodit, že by prověření aktuálnosti bylo provedeno dostatečným způsobem. Skutečnosti tvrzené sub A. sice nasvědčují tomu, že posouzení aktuálnosti bylo při zpracování ZÚR SK sice vzato v úvahu, avšak toto zhodnocení se do vlastního znění a obsahu ZÚR SK nepromítlo (viz dohoda mezi MPO a investorem z 19. 8. 2011).

Podle odpůrce je uvedená výhrada nepochopitelná, protože vedení 400 kV TR V.– TR Ř. je nový záměr, který nebyl předmětem žádného územního plánu velkého územního celku (dále jen „ÚP VÚC“), v případě navrhovatelů tedy ÚP VÚC Pražského regionu. Tento fakt je několikrát jasně deklarován v dokumentaci ZÚR SK (např. v poznámce u kapitoly 4.2. Plochy a koridory technické infrastruktury na str. 44, či v poznámce u kapitoly 7. Vymezení VPS a opatření ... na str. 63) i v dokumentaci posouzení vlivů ZÚR SK na životní prostředí, která je součástí dokumentace Vyhodnocení vlivů ZÚR SK na udržitelný rozvoj území (dále jen „VVURÚ“), kde jsou záměry rozděleny na převzaté z ÚP VÚC a do území nově vkládané (viz Příloha 1.2 a naproti tomu Příloha 2.1). Navrhovatelé se zřejmě mylně domnívají, že odpůrce měl prověřovat celý obsah schválených ÚP VÚC a mimo jiné zjišťovat rozdíly v mapových podkladech s ohledem na novou výstavbu. Takový výklad však zcela odmítá.

V replice navrhovatelé uvedli, že důvodnost této výhrady vyplývá ze skutečnosti, že záměr trasování předmětného vedení byl převzat z PÚR 2008, což odpůrce nepopírá, jde nutně o záměr převzatý nikoli nový.

Tuto námitku neshledal soud důvodnou. Podle ustanovení § 187 odst. 2 stavebního zákona krajský úřad prověří územní plány velkých územních celků z hlediska aktuálnosti jednotlivých záměrů a splnění kritérií jejich nadmístního významu. Záměry vyhovující uvedeným hlediskům převezme bez věcné změny do návrhu zásad územního rozvoje projednaných s dotčenými orgány. Z dokumentace ZÚR SK, konkrétně kapitoly 4.2., označené jako „Plochy a koridory technické infrastruktury“, jakož i z dalších kapitol, včetně dokumentace posouzení vlivů ZÚR SK na životní prostředí, která je součástí dokumentace Vyhodnocení vlivů ZÚR SK na udržitelný rozvoj území, plyne lež ověřit tvrzení odpůrce, že předmětný koridor není převzatým záměrem z Územního plánu velkého územního celku Pražský region, nýbrž záměrem novým, který vyplynul z článku 149 Politiky územního rozvoje ČR 2008 pod označením E10. Tento záměr ZÚR SK zpřesnil jako veřejně prospěšnou stavbu s označením E01.

Bod V. C.

Absence zákonem povinně stanovených částí

Podle žalobců neobsahují ZÚR SK posouzení kumulativních a synergických vlivů, vyhodnocení vlivů s ohledem na jejich lokalizaci (neúplnost SEA), ani posouzení vlivů koncepce na lidské zdraví. Zpracovanou SEA nelze považovat za zákonem požadované vyhodnocení, protože neobsahuje vyhodnocení jednotlivých vlivů ve spojení s dalšími

záměry. Posouzení vlivů koncepce na lidské zdraví pak ZÚR SK vůbec neobsahují. Lze proto vycházet ze závěru výše již označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, v němž bylo konstatováno, že „posuzované OOP vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu v podobě neúplného vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů a vlivů na lidské zdraví v rámci SEA“. Je proto dán důvod pro zrušení napadené části ZÚR SK podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Odpůrce ve vyjádření zdůraznil, že u VVURÚ jde o vyhodnocení vlivů koncepce, nikoli stavby. Z § 19 odst. 2 stavebního zákona jednoznačně plyne, že VVURÚ (jehož součástí je vyhodnocení vlivů ZÚR SK na životní prostředí SEA) se zpracovává podle přílohy ke stavebnímu zákonu i proto, že stavební zákon je speciální vůči zákonu č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování“). Z tohoto zorného úhlu je třeba hledět na VVURÚ, resp. SEA. Je naprosto zásadní rozlišovat míru podrobnosti zpracování (ZÚR SK byly zpracovány v měřítku 1 : 100 000) i míru podrobnosti zkoumání podmínek stávajících i navrhovaných jevů a skutečností, jejichž selekce rovněž odpovídá typu územně plánovací dokumentace. Jde o zásadní aspekt, který bohužel ani judikáty soudů dostatečně nereflektují. Pro vyhodnocení SEA jsou tak požadovány podrobnosti, jež jdou nad rámec měřítka zpracování a vlastně i obsahu ZÚR SK. Je zapomínáno na to, že ZÚR SK jsou pouze jakýmsi rámcem pro další podrobnější zpracování záměrů a že každá dokumentace má svůj význam a svůj charakter a v důsledku toho mají svůj význam a svůj charakter i záměry v ní obsažené. Soud by tak neměl brát v potaz skutečnosti převzaté z úrovně navazující dokumentace (samozřejmě pokud je zpracována). Jednotlivé záměry by tak neměly být vyhodnocovány ve vztahu k detailním skutečnostem, které sice v území existují, ale ZÚR je neregistrují – klasicky jde o jednotlivé pozemky či nemovitosti. Na SEA je proto třeba pohlížet jako na expertní posouzení potenciálních vlivů zpracované autorizovanou osobou pro tento účel v určitém měřítku odpovídajícímu zpracování ZÚR, dále jako na upozornění na možné negativní vlivy a v neposlední řadě jako na vyhodnocení vlivů, které by již na této úrovni vylučovaly zařazení záměrů do ZÚR či jejich územní přeřešení. Navíc posouzení vlivů záměrů EIA ani posouzení vlivů koncepcí SEA na životní prostředí nejsou hmotněprávní závazné a slouží toliko jako odborný podklad pro další rozhodování správních orgánů, které nemusí vždy respektovat závěry z posouzení vlivů. Hodnocení kumulativních a synergických vlivů odpovídající měřítku zpracování ZÚR SK je uvedeno v textové a grafické části dokumentace SEA – kapitola 5.11., příloha č. 3 a grafická část – výkres č. 6. V kapitole 5.11 je uveden souhrnně přehled všech těchto vlivů, které lze očekávat v souvislosti s uplatněním koncepce ZÚR SK na území Středočeského kraje. V příloze č. 3 jsou barevně vyznačeny sledované složky životního prostředí, které mohou být využitím plochy/koridoru k danému účelu dotčeny. Ve výkresu č. 6 jsou tyto jevy graficky vyjádřeny. Ve vyhodnocení SEA nelze provést více než hrubý odborný odhad potenciálního vzniku kumulativního či synergického vlivu na životní prostředí. Zhodnocení obsažené v ZÚR SK specifikuje jak dotčená území, tak dotčené složky životního prostředí, jakož i plánované záměry v koridorech a plochách, které jsou zdrojem těchto vlivů. Provádět hrubý odborný odhad zátěže a vlivů co do kvantitativního a kvalitativního rozsahu (nikoli pouze odhad jejich potenciálního vzniku) v ZÚR jako nejvyšším stupni územně plánovací dokumentace, jak požadují navrhovatelé, představuje neproveditelný úkol. Kdyby tomu tak nebylo, pozbyly by podrobnější nižší stupně územně plánovací dokumentace smyslu. Posuzovatel dokumentace SEA žádný kumulativní ani synergický vliv u záměru koridoru vedení 400 kV – TR V. – TR Ř. neidentifikoval (viz grafická příloha č. 6 dokumentace SEA). Odpůrce je shodného názoru, že tento koridor VVN nemůže mít žádný myslitelný kumulativní a synergický vliv, ani vliv na lidské zdraví. Vyhodnocení vlivů ZÚR SK na lidské zdraví (HIA) nebylo v rámci SEA zpracováno, protože právní předpisy platné v době pořizování a posléze i vydání ZÚR SK (rok 2012) odpůrci

takovou povinnost neukládaly. Tuto povinnost přinesla až novela stavebního zákona provedená zákonem č. 350/2012 Sb. Odpůrce se domnívá, že vlivy na obyvatelstvo zahrnovaly i vlivy na lidské zdraví bez nutnosti zpracovat „speciální“ dokumentaci HIA. Vlivy na lidské zdraví se v případě územně plánovací dokumentace (zde ZÚR SK) vždy projevují jako potenciální vlivy na obyvatelstvo konkrétního území. V tomto ohledu považuje odpůrce za rozhodující znění čl. 5 odst. 2 Směrnice SEA 2001/42/ES (dále jen „směrnice“), podle kterého: *„Zpráva o stavu životního prostředí vypracovaná podle odstavce 1 obsahuje údaje, které lze rozumně vyžadovat, a zohledňuje přitom současný stav vědění a metody posuzování, obsah a úroveň podrobnosti plánu nebo programu, jeho postavení v procesu rozhodování a rozsah, ve kterém lze některé aspekty vhodněji posuzovat na různých úrovních, aby se předešlo opakovanému posuzování.“* Pod vlivy na veřejné zdraví si odpůrce i zpracovatel dokumentace SEA představovali konkrétní kvantifikovatelné vlivy vyplývající ze znalosti technických parametrů a vlastností záměrů. Ty lze s ohledem na shora citovaný článek směrnice „rozumně“ a „vhodně“ posuzovat u projektu, tedy záměru. Na úrovni koncepce lze hodnotit vlivy na obyvatelstvo, případně lidské zdraví, což lze chápat jako obecné a zpravidla nekvantifikovatelné dopady různých způsobů uspořádání území. Zřejmě i proto stavební zákon před novelou neuváděl u územně plánovací dokumentace i posuzování na veřejné zdraví. Rovněž dotčený orgán na úseku vyhodnocení vlivů, tj. MŽP ve svých vyjádřeních k zadání ZÚR SK ze dne 3. 12. 2007, č. j. 79888/ENV/07, ani ke společnému jednání dne 12. 1. 2010, č. j. 91985/ENV/09 nepožadoval samostatné vyhodnocení HIA a žádné výhrady k dokumentaci SEA neuplatnil ani v závěrečném stanovisku ze dne 27. 10. 2011, č. j. 84529/ENV/11 podle zákona o posuzování k návrhu ZÚR SK z hlediska vyhodnocení SEA. Podle odpůrce nebyli navrhovatelé schopni uvést žádný potenciální vliv (ať již kumulativní, synergický nebo vliv na zdraví), o čemž svědčí i absence jakéhokoliv podkladu, rozporu či požadavku v návrhu na zahájení řízení. Odpůrce se tak právem domnívá, že tato výhrada jimi byla uvedena pouze ze spekulativních a utilitárních důvodů, přičemž se inspirovali rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2013, č. j. 50 A 24/2012 - 64, o zrušení záměru tzv. vestecké spojky právě z důvodu nevyhodnocení označených vlivů.

Navrhovatelé v replice odmítli stanovisko zastávané odpůrcem, neboť podle jejich názoru existovala povinnost zpracovat i vyhodnocení vlivů na lidské zdraví i v době zpracování a schválení ZÚR SK, když termín „vlivy na obyvatelstvo“ v sobě nepochybně zahrnuje i vlivy na lidské zdraví. Podle navrhovatelů není vůbec rozhodující, že v návrhu neuvádějí žádný potenciální vliv, protože rozhodující je povinnost odpůrce takové vyhodnocení zpracovat.

Navrhovatelé pak závěrem (pouze na okraj) uvedli, že k jejich dotazu na stav prací ohledně aktualizace ZÚR SK sdělil odpůrce v přípise ze dne 7. 5. 2013, č. j. 068889/2013/KUSK, že novelou stavebního zákona byl prodloužen termín zpracování aktualizace na čtyři roky, resp. lze z přípisu dovodit, že odpůrce přistoupí k aktualizaci pouze v případě zamítnutí jeho kasační stížnosti proti shora uvedenému rozsudku Krajského soudu v Praze. Z toho plyne, že odpůrce aktualizaci v nejbližší době nehodlá provést. Z hlediska navrhovatelů je však taková prodleva neakceptovatelná. Návrh soudu podali právě proto, že odpůrce zahájení prací na aktualizaci ZÚR SK odkládá.

K této námitce, jejímž obsahem je tvrzení navrhovatelů, že zpracovaná SEA k ZÚR SK neobsahuje posouzení kumulativních a synergických vlivů, soud uvádí, že problematikou vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů v SEA, včetně výkladu příslušných právních předpisů, se již dříve zabýval NSS v rozsudku ze dne 21. 6. 2012, č. j. 1 Ao 7/2011 - 526, jakož i zdejší soud v řadě svých předchozích rozhodnutí (např. rozsudek ze dne 26. 2. 2013, č. j. 50 A 24/2012 - 64, rozsudek ze dne 12. 6. 2013, č. j. 50 A 8/2013 - 129 atd.). Všechny zmíněné rozsudky vzaly ve vztahu k této problematice za základ svých úvah, s nimiž

se soud plně ztotožňuje i v nyní projednávané věci, právní úpravu obsaženou v § 10i odst. 1 a 3 zákona EIA [zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění zákona č. 183/2006 Sb.), podle kterého „*při posuzování vlivů politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace za životní prostředí se posuzuje podle stavebního zákona a v rozsahu podle odst. 2 a 5; předkladatel je pořizovatel politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace; Ministerstvo a orgány kraje jako dotčené orgány ve smyslu stavebního zákona při pořizování politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace stanoví požadavky na obsah a rozsah vyhodnocení vlivů na životní prostředí včetně zpracování možných variant, a pokud vyhodnocení vlivů na životní prostředí neobsahuje náležitosti podle stavebního zákona, jsou oprávněny požadovat jeho dopracování.*“

Dále poukázaly na § 19 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého „*úkolem územního plánování je také vyhodnocení vlivů politiky územního rozvoje, zásad územního rozvoje nebo územního plánu na vyvážený vztah územních podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území (dále jen „vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území“); jeho součástí je posouzení vlivů na životní prostředí zpracované podle přílohy k tomuto zákonu a posouzení vlivu na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast, pokud orgán ochrany přírody svým stanoviskem takový vliv nevyloučil.*“ Současně dovodily, že „*Stavební zákon tak do českého právního řádu promítá požadavky směrnice SEA, podle jejího čl. 5 odst. 1, pokud je podle čl. 3 odst. 1 vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí, vypracuje se zpráva o vlivech na životní prostředí, ve které se určí, popíší a posoudí možné významné vlivy na životní prostředí vyplývající z provádění plánu nebo programu a rozumná náhradní řešení s přihlédnutím k cílům a zeměpisné oblasti působnosti plánu nebo programu. Informace vyžadované za tímto účelem jsou uvedeny v příloze I. Příloha I směrnice SEA v podstatě odpovídá ustanovením přílohy ke stavebnímu zákonu. Pod písm. f) konkrétně mezi informace, které mají být poskytovány podle čl. 5 odst. 1, zahrnuje možné významné vlivy na životní prostředí, včetně vlivů na otázky jako jsou biologická rozmanitost, obyvatelstvo, lidské zdraví, faunu, flóru, půdu, vodu, ovzduší, klimatické faktory, hmotné statky, kulturní dědictví včetně architektonického a archeologického dědictví, krajina významný vztah mezi výše uvedenými faktory. Poznámka pod čarou pak stanoví, že významné vlivy by měly zahrnovat sekundární, kumulativní, synergické, krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé, trvalé a přechodné, pozitivní a negativní vlivy.*“

Nejvyšší správní soud pak ve svém výše uvedeném rozsudku konstatoval, že „*Vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů v SEA nemůže být pouze formální a nemůže se omezovat pouze na prostou identifikaci těchto vlivů bez jejich skutečného vyhodnocení, jež je předpokladem pro přijetí potřebných kompenzačních opatření*“ a dovodil, že „*Obsah hodnocení kumulativních a synergických vlivů musí obsahovat alespoň 1) popis vhodné metodologie, 2) zjištění a popis stavu životního prostředí a složek, které by mohly být negativně ovlivněny, 3) identifikaci a popis možných kumulativních a synergických vlivů, 4) posouzení těchto vlivů, 5) vymezení kompenzačních opatření a 6) stanovení pravidel monitorování kumulativních a synergických vlivů.*“

Týž soud ve svém rozsudku ze dne 20. 5. 2010, č. j. 8 Ao 2/2010 – 644, uvedl, že „*Zásady územního rozvoje zpravidla představují v rámci územního plánování moment, kdy lze efektivně posoudit kumulativní a synergické vlivy záměru na životní prostředí.*“

Nejvyšší správní soud tento závěr následně upřesnil v rozsudku ze dne 31. 1. 2013, č. j. 4 Aos 1/2012 – 105, tak, že „*Nelze trvat na tom, aby ve vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů byly výslovně zapracovány veškeré záměry obsažené v zásadách územního rozvoje a jejich možné hromadné a skupinové vlivy na životní prostředí v kombinaci s každým*

dalším záměrem, který je v zásadách územního rozvoje vymezen, nýbrž je dostačující, pokud dojde ke zhodnocení kumulativních a synergických vlivů pouze mezi záměry, kde relevantní vlivy tohoto druhu vůbec přicházejí v úvahu, a to buď s ohledem na povahu a rozsah záměrů, k jejichž kombinaci dochází, nebo v důsledku zjištění učiněných v rámci řádně provedeného procesu pořizování zásad územního rozvoje.“

Zdejší soud poté ve svém rozsudku ze dne 26. 2. 2013, č. j. 50 A 24/2012 – 64, dále konstatoval, že „Posouzení kumulativních a synergických vlivů si navíc musí zachovat určitou míru přezkoumatelnosti, z čehož plyne potřeba, aby bylo možné určit, nejen jaké složky životního prostředí mohou být dotčeny, ale také kumulace jakých plánovaných, resp. již realizovaných záměrů byla v tom kterém místě zvažována. Tam, kde kumulativní a synergické vlivy nejsou znázorněny, je třeba určit, že takové vlivy nebyly zjištěny, popř. že takové vlivy jsou z hlediska ZÚR nevýznamné. To lze učinit i obecně ke všem nevyznačeným záměrům, avšak v případech, kde mohou vznikat pochybnosti, zejména tam, kde byly v tomto směru uplatňovány námitky a připomínky, je třeba takový závěr vysvětlit i konkrétně.

S přihlédnutím k výše citované relevantní právní úpravě, judikatuře a spisovému materiálu vztahujícímu se k předmětnému záměru (koridor E01) posoudil soud vznesenou námitku následovně:

Z obsahu správního spisu plyne, že Hodnocení kumulativních a synergických vlivů na životní prostředí (jak podrobně konstatuje již zdejší rozsudek ze dne 12. 6. 2013, č. j. 50 A 8/2013 – 129) je v ZÚR SK obsaženo v kapitole 5.11. textové části „Vyhodnocení vlivů na životní prostředí“ na straně 157 – 158, podle kterého je „Hodnocení kumulativních a synergických vlivů bylo provedeno na základě syntetického hodnocení záměrů předložených v ZÚR Stč, vyhodnocení míry jejich vlivu na sledované složky životního prostředí a identifikace území, ve kterých je možné předpokládat působení těchto vlivů“ s tím, že „identifikované kumulativní a synergické vlivy jsou prezentovány v tabelárním přehledu v příloze č. 3 a graficky znázorněny na výkrese č. 6.“ Součástí takto provedeného hodnocení je pak v rovině obecného popisu vymezení území, která budou působením kumulativních a synergických vlivů nejvýznamněji dotčeny (půda, odtokové poměry území, krajinný ráz území, fragmentace krajiny a ovzduší).“

V nyní projednávané věci je z přílohy č. 3 „Podklad pro vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů“ zjevné, že v případě koridoru E01 není v tabulce uveden žádný kumulativní a synergický vliv tohoto záměru na žádnou ze sledovaných složek životního prostředí (tj. obyvatelstvo a památky, povrchové a podzemní vody, přírodu a krajinu, geologické poměry a zdroje nerostných surovin a na půdní fond). Za této situace musí soud ve shodě s judikaturou konstatovat, že SEA zpracovaná k ZÚR SK nenaplnuje obsahové náležitosti vyžadované pro posouzení kumulativních a synergických vlivů, neboť výslovně neuvádí, že tyto vlivy nebyly zjištěny či že jsou z hlediska ZÚR nevýznamné. Metodika zpracování vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů nedává soudu jakoukoliv možnost posoudit, na základě jakých úvah odpůrce k tomuto závěru dospěl.

Ačkoli navrhovatelé sami formulovali tuto námitku pouze obecně bez konkretizace složek životního prostředí, na které může nebo bude mít koridor nepříznivých vliv, nejde o situaci, kdy by soud nebyl povinen tuto námitku řešit, neboť ani navrhovatelé neměli v důsledku výše vytýkaných nedostatků SEA možnost jakékoli bližší argumentace. Nad rámec výše uvedeného je soud toho názoru, že nelze vyloučit vliv předmětného koridoru (vedení vysokého napětí) nejenom na krajinný ráz (viz příloha 1.2 Vyhodnocení vlivů ZÚR SK na životní prostředí - Plochy a koridory technické infrastruktury, v němž je vliv předmětného koridoru hodnocen v úrovni -1, stejně jako zásah koridoru do lesních porostů),

ale také na obyvatelstvo, např. v důsledku případného hluku či působení magnetického pole, které vzniká v okolí všech vodičů s elektrickým proudem. Vyhodnocení je navíc nedostatečné i v tom ohledu, že nevyhodnocuje kumulativní a synergické vlivy k dalším záměrům.

Tyto podle soudu potenciálně existující negativní vlivy měly být při zpracování SEA zvažovány, posouzeny, hodnoceny a případně jednoznačně vyloučeny. Tento závěr soudu je dále umocněn výše vytýkanou nejasností ohledně zásahu koridoru do zastavěných a zastavitelných území obcí navrhovatelů.

S ohledem na neúplně zjištěný skutkový stav nemůže soud ani posoudit, zda při vtělení tohoto záměru do ZÚR SK nebyl upřednostněn např. hospodářský rozvoj na úkor příznivého životního prostředí. Byť soud může takové hodnocení provádět s ohledem na zásadu zdrženlivosti pouze v omezeném rozsahu, přesto mu taková možnost musí být zachována. Skutkový stav, z něž odpůrce při přijetí ZÚR SK vycházel, postrádá v důsledku takto neúplného vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů v rámci SEA oporu ve skutkových zjištěních, přičemž jde o nedostatek ve skutkových zjištěních zásadní, u něž s ohledem na jeho rozsah a odbornou povahu nepřichází do úvahy jeho doplnění v řízení před soudem. Byl tak naplněn důvod pro zrušení napadené části ZÚR SK i bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Navrhovatelé dále namítají, že dokumentace SEA k ZÚR SK neobsahuje vyhodnocení vlivů na lidské (veřejné) zdraví. Také tuto námitku shledal soud s přihlédnutím k dosavadní judikatuře jako opodstatněnou. Relevantní právní úpravou je § 2 zákona EIA, podle kterého se posuzují vlivy na veřejné zdraví a vlivy na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní památky, vymezené zvláštními právními předpisy a na jejich vzájemné působení a souvislosti.

Podle písm. f) přílohy I směrnice SEA konkrétně se mezi informace, které mají být poskytnuty podle čl. 5 odst. 1, zahrnují možné významné vlivy na životní prostředí, včetně vlivů na otázky jako jsou biologická rozmanitost, obyvatelstvo, lidské zdraví, fauna, flóra, půda, voda, ovzduší, klimatické faktory, hmotné statky, kulturní dědictví včetně architektonického a archeologického dědictví, krajina a vzájemný vztah mezi výše uvedenými faktory.

Bod 5 přílohy ke stavebnímu zákonu požaduje, aby došlo ke zhodnocení vlivů na obyvatelstvo, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení.

Směrnice SEA je v českém právním řádu provedena zejména ustanoveními zákona EIA a stavebního zákona. Konkrétně písm. f) přílohy I směrnice SEA je transponováno bodem 5 přílohy ke stavebnímu zákonu. Jak se však při podrobném zkoumání ukazuje, tato transpozice je nedokonalá, neboť výslovně nepožaduje posouzení vlivů na lidské zdraví, ač písm. f) přílohy I směrnice SEA takový požadavek na členské státy jednoznačně vznáší. Nelze přehlédnout ani obecné ustanovení § 2 zákona EIA, které nepochybně lze vztáhnout jako výkladový princip i na ustanovení § 10i zákona EIA a na přílohu stavebního zákona. Vedle toho také nelze přejít bez povšimnutí povinnost euro konformního výkladu právních předpisů, jež provádí ustanovení unijního práva. Proto je třeba požadavek bodu 5 přílohy stavebního zákona na posouzení vlivů na obyvatelstvo vykládat širěji tak, že zahrnuje i povinnost posoudit vlivy na lidské zdraví.

SEA zpracovaná k ZÚR SK však posouzení vlivů koncepce na lidské zdraví neobsahuje (viz předchozí text), a to ani jako součást posouzení vlivů na obyvatelstvo. Proto

soud shodně jako shora konstatuje, že také v tomto případě skutkový stav, z nějž odpůrce při přijetí ZÚR SK vycházel, postrádá v důsledku zcela chybějícího posouzení vlivů koncepce na lidské zdraví oporu ve skutkových zjištěních, přičemž jde o nedostatek ve skutkových zjištěních zásadní, u nějž s ohledem na jeho rozsah a odbornou povahu nepřichází do úvahy jeho doplnění v řízení před soudem.

Po provedeném přezkoumání napadeného OOP dospěl soud k závěru, že námitky navrhovatelů ohledně rozporu ZÚR SK se skutkovým stavem existujícím v době jejich vydání a absence vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů, včetně vlivů záměru E01 na lidské zdraví, jsou důvodné. Posuzované OOP vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu v podobě neúplného vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů a vlivů na lidské zdraví v rámci SEA. Jde přitom o nedostatek ve skutkových zjištěních zásadní, u nějž s ohledem na jeho rozsah a odbornou povahu nepřichází do úvahy jeho doplnění v řízení před soudem. Soud proto vyhověl návrhu na zrušení ZÚR SK i bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Navrhovatelům, kteří byli ve věci úspěšní, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 29.093,80 Kč. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci navrhovateli zaplacený soudní poplatek v celkové částce 10.000,- Kč a dále odměnu právního zástupce navrhovatelů ve výši 19.093,80 Kč. Odměna činí v daném případě tři úkony právní služby společného zastoupení dvou osob, tedy šestkrát úkon po 2.480 Kč = 14.480 Kč (převzetí a příprava zastoupení a dvě písemná podání soudu) podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 vyhlášky č.177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění vyhlášky č. 486/2012 Sb., k čemuž je třeba přičíst třikrát režijní paušál po 300,-Kč, tj. 900 Kč za náhradu hotových výdajů zástupce navrhovatelů podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Odměna zástupce navrhovatelů je dále navýšena o náhradu za 21 % DPH ve výši 3.313,80 Kč.

Vzhledem k tomu, že při vyhotovení zkráceného znění rozsudku, které bylo vyvěšeno na úřední desce soudu, došlo ve výroku pod bodem II. k zjevné chybě v počtech, soud tuto chybu opravil postupem podle § 164 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává v osmi vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li zbytek soudního poplatku doplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 21. srpna 2013

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová

Rozsudek byl vyhlášen dne 21. 8. 2013 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].